

Kṛṣṇa erschlagenen Asura H. 220. MED. MBH. 1, 2531. 3, 14248. fgg. HARIV. 202. 3110. 4277. fgg. 4337. 3876. 5934. 13071. fgg. 13189. 13677. fgg. VP. 339. fg. VIKR. 11, 15. Kṛṣṇa erhält in Folge dessen die Beinamen: केशिमथन Glt. 2, 11. केशिनिसूदन BHAG. 18, 1. केशिसूदन TRIK. 1, 1, 33. MBH. 2, 1214. केशिकुन् 13, 7018. 14, 1984. HARIV. 10409. केशिकुत्तर MBH. 2, 1402. — c) ein Bein. Viṣṇu's (vgl. केशव) TRIK. 1, 1, 31. N. pr. eines Sohnes Vasudeva's von der Kauṣāljā BHĠG. P. 9, 24, 47. — 3) f. केशिनी a) N. zweier Pflanzen: *Chrysopogon aciculatus* Trin. AK. 2, 4, 4, 14. MED. und *Nardostachys Jatamansi* (जटामांसो) Dec. RĀGĀN. im ÇKDr. — b) ein Beinamen der Durgā Ind. St. 2, 206. N. pr. gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 151. einer Apsaras MBH. 1, 2558. गौरी विद्याय गान्धारी केशिनी (adj.?) मित्रसाह्या । सावित्र्या सह सर्वास्ताः पार्वत्या याति पृथतः ॥ 3, 14562. einer Tochter des Königs von Vidarbha, Gemahlin Sagara's und Mutter von Asamaṅgā's HARIV. 797. fgg. R. 1, 39, 3. 13. 16. VP. 377. der Gemahlin Āgamādhya's (Suhotra's) und Mutter Ġahnu's MBH. 1, 3722. HARIV. 1416. 1756. der Gemahlin von Viṣṇavas und Mutter von Rāvaṇa und Kumbhakarna BHĠG. P. 7, 1, 43. einer Rākshasi BURN. Lot. de la b. l. 240. einer Dienerin von Damajanti N. 22, 1. einer Brahmanento hter SCHIEFFNER, Lebensb. 269 (39).

केश्य (wie eben) 1) adj. a) in den Haaren befindlich: मल AV. 14, 2, 68. — b) den Haaren zuträglich Suçr. 1, 155, 10. 198, 17. 213, 13. 2, 138, 5. — 2) m. N. einer Pflanze (s. भृङ्गराज). — 3) n. schwarzes Aloe-holz: (कृष्णगुरु) RĀGĀN. im ÇKDr.

कैसर und केशर (die erste Form stützt sich auf VS. AV. ÇAT. Br. KĪTJ. Çr. und auf das lat. caesaries; die zweite Form schliesst sich an das verwandte केश an und erscheint in den spätern Schriften häufiger als die erste). 1) n. Haar (der Brauen) VS. 19, 91. — 2) Mähne (des Pferdes und des Löwen), m. TRIK. 3, 3, 332. H. an. 3, 543. MED. r. 143. व्याकीर्णकेशरकाराम्बा मृगेन्द्राः PĀNĀT. I. 207. आमर्दन्ति छकेशरम् (सिंहकेशिणम्) ÇĀK. 173. (सिंहः) धृतकेशरः DEV. 2, 67. चलितायकेशरः RT. 1, 14. f. कैसर (कैसरायुक्तेषु) KĪTJ. Çr. 20, 5, 16. — 3) n. der als Fliegenwedel gebrauchte Schweif des Bos grunniens TRIK. 2, 8, 31. — 4) m. n. Staubfaden AK. 1, 2, 3, 42. TRIK. 3, 3, 332. H. 1166. H. an. MED. R. 3, 22, 25. 4, 39, 25. Suçr. 1, 44, 16. 140, 20. 210, 8. 11. 2, 414, 9. ÇĀK. 145. MĀLAV. 31. MEGH. 21. RAGH. 4, 67. 9, 34. ÇĪC. 9, 46. Nirgends masc. — 5) Faser. z. B. an der Mangofrucht Suçr. 1, 324, 15. — 6) m. (n. die Blume) N. verschiedener Pflanzen: *Rottleria tinctoria* Roxb. AK. 2, 4, 2, 6. TRIK. 3, 3, 332. H. an. MED. HĀN. 180. *Mimusops Elengi* Lin. AK. 2, 4, 2, 44. TRIK. H. 1133. H. an. MED. *Mesua ferrea* Wight. Arn. AK. 2, 4, 2, 45. H. an. MED. — MBH. 13, 5042. R. 2, 96, 6. 5, 17, 4. 74, 4. KUMĀRAS. 3, 55. MEGH. 76. LALIT. 201. — 7) *Asa foetida*, n. TRIK. H. an. MED. m. f. RABHASA im ÇKDr. — 8) n. Gold. — 9) n. *Eisenvitriol* (कासीस) RĀGĀN. im ÇKDr. — 10) N. eines Metrum's (4 Mal — — — — —, — — — — —) COLEBR. Misc. Ess. II, 162 (XIII, 10). — Die Bedeutungen Pferd und Löwe bei WILS. beruhen auf einem Missverständniss von तुरंगसिंहयोः स्क्रन्धकेशेषु H. an., wo das erste comp. fälschlich als loc. aufgefasst worden ist. — Vgl. झमकेशर, नाग.

कैसरग्राम (के० + ग्राम) m. N. pr. eines Grāma Verz. d. B. H. No. 367.

कैसरप्राबन्धा (के० + प्राबन्ध) f. N. pr. eines Weibes: ये कैसरप्राबन्धा-पाश्र्माजामर्षेचिरम् AV. 5, 18, 11.

कैसरवत् (von कैसर) adj. bemäht ÇAT. Br. 6, 2, 2, 15.

कैसरवर (कैसर Staubfaden + वर der beste) n. Safran RĀGĀN. im ÇKDr.

कैसराचल (कैसर + अचल) m. pl. die Staubfadenberge, so heissen die um den Meru sich lagernden Berge, weil dieser als Samenkapsel der als Lotusblume gedachten Erde aufgefasst wird (s. कर्णिकाचल) BHĠG. P. 5, 17, 6 (mit ५).

कैसराक्ष (कैसर + अक्ष) m. Citronenbaum (वीजपूर, मातुलुङ्गक) RĀGĀN. 'स) und ĠATĀDB. (श) im ÇKDr.

कैसरि (केशरि) m. Nebenform von कैसरिन्, N. pr. des Vaters von Hanumant R. 4, 33, 14. 6, 82, 53. 112, 1.

कैसरिका (von कैसर) f. N. einer Pflanze (s. सक्देवी) RĀGĀN. im ÇKDr.

कैसरिन् und केशरिन् (wie eben) 1) adj. bemäht: सिंहाः केशरिणाः MBH. 1, 8286. 3, 2010. 12399. 15994. — 2) m. a) Löwe AK. 2, 3, 1. H. 1284. an. 3, 368. MED. n. 177. HĀR. 82. MBH. 4, 2307. Suçr. 1, 71, 21. BHART. 2, 22. PĀNĀT. I. 371. RAGH. 2, 29. RT. 1, 15. DEV. 6, 13. — b) Pferd TRIK. 3, 3, 233. H. Ç. 177. H. an. MED. — c) N. verschiedener Pflanzen: *Rottleria tinctoria* Roxb. TRIK. H. an. MED. *Mesua ferrea* Wight. Arn. H. an. MED. Citronenbaum ĠATĀDB. im ÇKDr. eine roth blühende *Moringa* (रक्तशिपु) RĀGĀN. im ÇKDr. — d) N. pr. eines Mannes LALIT. 166. eines Affen, mit dessen Frau der Gott des Windes Hanumant erzeugt, MBH. 3, 11193. R. 4, 39, 26. 5, 3, 11. 32, 40, 42. 6, 3, 39. 18, 20. 83, 9. DAÇAK. 182, 11. कैसरिमुत्त m. ein Bein. Hanumant's H. 703.

कैसदेव (कैस + देव) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 246.

कैशुक adj. von कैशुक *Butea frondosa* Roxb.: पुष्प Suçr. 2, 324, 7.

कैकय (Nebenform von कैकय und कैकेय) pl. DRAUP. 3, 16 (Calc. Ausg. कैकेयाः). MBH. 1, 2647. 2, 1870. HARIV. 5020. VARĀH. BRH. S. 14, 25 in Verz. d. B. H. 241. BHĠG. P. 2, 7, 35. कैकयराजपुत्राः MBH. 3, 2009. R. GORR. 2, 38, v. l. im 3ten Bde. Im sg. König der Kekaja BHĠG. P. 9, 24, 37. seine Söhne heissen कैकयाः ebend. कैकयी = कैकेयी eine Tochter des Königs der Kekaja ÇANDAR. im ÇKDr. R. 1, 1, 21. 77, 16. 18. 6. 104. 33. कैकय für कैकय ist weniger berechtigt als कैकय für कैकेय, da in dem letzten Falle auch das metrische Verhältniss in Betracht kommt. कैकस (wohl von कैकिस) patron. f. ई gaṇa शार्ङ्गरादि zu P. 4. 1, 73.

कैकेय (von कैकय) m. ein Nachkomme des Kekaja, Fürst der Kekaja P. 7, 3, 2. अश्वपतिः ÇAT. Br. 10, 6, 2, 2. KĀND. UP. 5, 11, 4. pl. MBH. 3, 462. 15654. das Volk Kekaja R. 4, 43, 11. 24. 6, 82, 140. कैकेय ein Sohn Çivi's; von ihm stammen die कैकेयाः HARIV. 1680. VP. 444. BHĠG. P. 9, 23, 3. Dhṛṣṭaketu, König der Kaikeja, Vater der fünf Kaikeja VP. 437. कैकेयी eine Tochter des Fürsten der Kekaja ÇANDAR. im ÇKDr. MBH. 1, 3769. 3790. 3796. 3, 13879. 4, 249. 13, 5859. DAÇ. 2, 71. R. 1, 1, 24. 3, 41, 16. 6, 104, 32. RAGH. 12, 2. Im R. und RAGH. heisst so schlechtweg eine der Gemahlinnen Daçaratha's, die Mutter Bharata's. — Vgl. कैकय.

कैकरायण patron. von कैकर gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99.